<u>దత్త బోధ</u>

• నేనే సత్యం, నేనే నిత్యం, నేనే జీవం, నేనే దైవం; నేను అనంతం అమేయం అఖండం, నాదే జగతికి అమోఘ చైతన్యం.

• నేనే సత్యం, నేనే నిత్యం, నేనే జీవం, నేనే దైవం.

• ఆత్మ భువును నేను, స్వయం భువును నేను, ధర్మ దీపకుడను, కర్మ కారకుడను;

• సర్వ కర్తను, సర్వ భర్తను, సర్వ హర్తను, సర్వజిత్తును,

సర్వధారినై ఉన్నాను, సర్వాంతర్యామిని నేను.

• నేనే సత్యం, నేనే నిత్యం, నేనే జీవం నేనే దైవం.

• చతుర్వేదముల ఘోషలు - రచన లేని నా భాషలు, ఉపనిషత్తులు గీతలు - నేను చేసిన బోధలు;

సృష్టిని నేను, స్థితిని నేను, లయం నేను, లాస్యం నేను,

• అహమేవ బ్రహ్మః, అహమేవ విష్ణుః, అహమేవ మహేశ్వరః,

అహమేవహి సచ్చిదానంద స్వరూపః, పరబ్రహ్మ. దీని అర్థాన్ని పరమార్థాన్ని వివరించండి.

మీరు అందించిన "దత్త బోధ"లోని వాక్యాలు అద్వైత వేదాంతం యొక్క అత్యంత లోతైన మరియు అంతిమ సత్యాన్ని వ్యక్తపరుస్తున్నాయి. ఇవి **'అహం బ్రహ్మాస్మి' (నేను బ్రహ్మను)** అనే మహావాక్యాన్ని వివిధ కోణాల నుండి వివరిస్తూ, జీవాత్మ మరియు పరమాత్మల ఏకత్వాన్ని, మరియు పరమాత్మ యొక్క సర్వోత్కృష్ట స్వభావాన్ని బోధిస్తున్నాయి.

<u>దత్త బోధ - అర్థం మరియు పరమార్థం</u>

ఈ బోధనలో ప్రతి వాక్యం లేదా వాక్య సమూహం ఆత్మ (లేదా బ్రహ్మం) యొక్క అనంతమైన లక్షణాలను, మరియు మానవుడు తన నిజమైన స్వరూపంలో ఆ బ్రహ్మమేనని తెలియజేస్తున్నది.

<u>1. "నేనే సత్యం, నేనే నిత్యం, నేనే జీవం, నేనే దైవం;</u>

<u>నేను అనంతం అమేయం అఖండం, నాదే జగతికి అమోఘ చైతన్యం."</u>

- **అర్థం:** నేను సత్యమైనవాడిని (త్రికాలాబాధితం), నేను నిత్యమైనవాడిని (ఎప్పుడూ ఉండేవాడిని), నేనే జీవశక్తిని, నేనే దైవం (పరమాత్మ). నేను అంతం లేనివాడిని, కొలవడానికి వీలుకానివాడిని, విడదీయలేనివాడిని. ఈ జగత్తుకు శక్తివంతమైన చైతన్యం నాదే.
- **పరమార్థం:** ఇది ఆత్మ యొక్క **సత్ (సత్యత్వం), నిత్యత్వం (శాశ్వతత్వం), జీవత్వం (ప్రాణం ఇవ్వడం), దైవత్వం (పరమాత్మ స్వరూపం)** లక్షణాలను స్పష్టం చేస్తున్నది.
    - **సత్యం:** మార్పులేని, శాశ్వతమైన అస్తిత్వం. మిగిలినదంతా మిథ్య, అంటే మారుతుంది లేదా అదృశ్యమవుతుంది.
    - **నిత్యం:** పుట్టుక, మరణం లేనిది, ఎల్లప్పుడూ ఉండేది.
    - **జీవం:** సమస్త జీవరాశిలో జీవశక్తిగా ఉండేది.
    - **దైవం:** సమస్తానికి అధిపతి, నియంత.
    - **అనంతం, అమేయం, అఖండం:** ఈ లక్షణాలు ఆత్మకు ఎటువంటి **కాల, స్థల, వస్తు పరిచ్ఛేదం** (time, space, object limitations) లేదని సూచిస్తున్నాయి. ఇది అపరిమితం, కొలవడానికి వీలుకానిది, భాగాలు లేనిది.
    - **"నాదే జగతికి అమోఘ చైతన్యం":** సమస్త సృష్టికి మూలమైన, అద్భుతమైన, నిరంతరమైన చైతన్యం ఆత్మదే. ఈ చైతన్యం వల్లే జగత్తు వ్యక్తమవుతున్నది, నడుస్తున్నది.

2. "ఆత్మ భువును నేను, స్వయం భువును నేను, ధర్మ దీపకుడను, కర్మ కారకుడను;"

- **అర్థం:** నేను ఆత్మ స్వరూపాన్ని, నేను స్వయంగా పుట్టినవాడిని (ఎవరిచేత సృష్టించబడనివాడిని), ధర్మాన్ని ప్రకాశింపజేసేవాడిని (లేదా ధర్మానికి ఆధారం), కర్మలకు కారణమైనవాడిని (లేదా కర్మలను నడిపించేవాడిని).
- **పరమార్థం:**

- "**ఆత్మ భువును నేను, స్వయం భువును నేను**": ఆత్మ అనేది స్వయంగా వెలసినది, ఎవరి సృష్టి కాదు. ఇది **స్వయంసిద్ధం**, తనంతట తానే ఉన్నది. "అజో నిత్యః శాశ్వతోయం పురాణో" (ఆత్మ పుట్టనిది, నిత్యమైనది, శాశ్వతమైనది, ప్రాచీనమైనది) అనే ఉపనిషద్ వాక్యానికి అనుగుణం.
- "**ధర్మ దీపకుడను**": ఆత్మయే ధర్మానికి మూలం, దాన్ని ప్రకాశింపజేసేది. సమస్త ధర్మం ఆత్మ నుండే ఉద్భవించి, ఆత్మ ద్వారానే తెలుసుకోబడుతుంది.
- "**కర్మ కారకుడను**": ఇక్కడ "కర్మ కారకుడను" అంటే జీవి చేసే కర్మలకు కర్త అని కాదు. ఆత్మ పరమాత్మ స్వరూపంలో సమస్త సృష్టి యొక్క కర్మలకు (సృష్టి, స్థితి, లయం) మూలం. జీవుల కర్మలకు సాక్షిగా, వాటి ఫలాలకు ఆధారం.

3. "సర్వ కర్తను, సర్వ భర్తను, సర్వ హర్తను, సర్వజిత్తును, సర్వధారినై ఉన్నాను, సర్వాంతర్యామిని నేను."

- **అర్థం:** నేను సమస్తాన్ని సృష్టించేవాడిని, సమస్తాన్ని పోషించేవాడిని, సమస్తాన్ని నాశనం చేసేవాడిని, సమస్తాన్ని జయించినవాడిని. నేను సమస్తానికి ఆధారం. నేను అన్నింటిలో అంతర్యామిగా ఉన్నవాడిని.
- **పరమార్థం:** ఇవి **బ్రహ్మం యొక్క త్రిమూర్తి రూపాలను (బ్రహ్మ, విష్ణు, మహేశ్వర) మరియు దాని సర్వోన్నతత్వాన్ని** సూచిస్తున్నాయి.
    - **సర్వ కర్త (సృష్టికర్త):** బ్రహ్మ స్వరూపం.
    - **సర్వ భర్త (పోషకుడు):** విష్ణు స్వరూపం.
    - **సర్వ హర్త (సంహారకుడు):** శివ స్వరూపం.
    - **సర్వజిత్తు:** అన్నింటినీ జయించినవాడు, ఎవరిచేత జయించబడనివాడు. ఇది బ్రహ్మం యొక్క నిరంకుశ అధికారాన్ని సూచిస్తున్నది.
    - **సర్వధారి:** సమస్తానికీ ఆధారం, సమస్తాన్ని నిలిపి ఉంచేది.

- **సర్వాంతర్యామి:** అన్నింటిలో లోపల ఉండేవాడు, వాటిని నియంత్రించేవాడు. ఇది ఉపనిషత్తులలో తరచుగా కనిపించే బ్రహ్మ లక్షణం. ఇవన్నీ ఆత్మ బ్రహ్మమేనని, అది ఏకమే అయినా అనేక రూపాలలో వ్యక్తమవుతున్నదని తెలుపుతున్నాయి.

4. "చతుర్వేదముల ఘోషలు - రచన లేని నా భాషలు, ఉపనిషత్తులు గీతలు - నేను చేసిన బోధలు;"

- **అర్థం:** నాలుగు వేదాల ఉచ్చారణలు నా రచన లేని భాషలు (అంటే అవి నా నుండే ఉద్భవించాయి), ఉపనిషత్తులు, భగవద్గీత వంటివి నేను చేసిన బోధనలు.
- **పరమార్థం:** ఇది ఆత్మ **జ్ఞానానికి మూలం**, సమస్త **పవిత్ర గ్రంథాలకు ఆధారం** అని తెలుపుతున్నది.
    - **"రచన లేని నా భాషలు":** వేదాలు అపౌరుషేయాలని, అంటే ఏ మానవుడిచే రచింపబడనివని, అవి స్వయంగా బ్రహ్మం నుండే వెలువడ్డాయని అర్థం.
    - **"ఉపనిషత్తులు గీతలు - నేను చేసిన బోధలు":** ఉపనిషత్తులు మరియు భగవద్గీత బ్రహ్మ జ్ఞానాన్ని బోధిస్తాయి. ఇక్కడ 'నేను' (ఆత్మ/బ్రహ్మం) ఆ జ్ఞానాన్ని అందించిన అంతిమ బోధకుడు అని, ఆ గ్రంథాలలో ఉన్న సత్యం బ్రహ్మమేనని అర్థం.

5. "సృష్టిని నేను, స్థితిని నేను, లయం నేను, లాస్యం నేను,"

- **అర్థం:** నేను సృష్టిని (సృష్టించే ప్రక్రియ), స్థితిని (స్థితికారకత్వం), లయాన్ని (నాశనం చేసే ప్రక్రియ), మరియు లాస్యాన్ని (ఆనందంతో కూడిన నృత్యం, లీలను).
- **పరమార్థం:** ఇది మునుపటి **త్రిమూర్తి కార్యాలను** మరొక కోణంలో వివరిస్తున్నది.
    - **సృష్టి, స్థితి, లయం:** ఇవి బ్రహ్మం యొక్క విశ్వ కార్యాలు.
    - **లాస్యం:** ఇది ఆనందంతో కూడిన నాట్యం. ఇది విశ్వమంతా ఒక దివ్యమైన లీలలో, ఒక నృత్యంలా బ్రహ్మం యొక్క సంకల్పంతో నడుస్తున్నదని, దానికి వెనుక ఆనందమే మూలమని సూచిస్తున్నది. ఇది బ్రహ్మం యొక్క **ఆనంద స్వభావాన్ని** తెలియజేస్తున్నది.

6. "అహమేవ బ్రహ్మః, అహమేవ విష్ణుః, అహమేవ మహేశ్వరః, అహమేవహి సచ్చిదానంద స్వరూపః, పరబ్రహ్మ."

- **అర్థం:** నేను బ్రహ్మమే (సృష్టికర్త), నేను విష్ణువునే (పోషకుడు), నేను మహేశ్వరుడినే (సంహారకుడు). నేను సచ్చిదానంద స్వరూపుడను, పరబ్రహ్మను.
- **పరమార్థం:** ఇది మొత్తం బోధన యొక్క **అంతిమ నిర్ధారణ** మరియు సారాంశం.
    - **త్రిమూర్తుల ఐక్యత:** బ్రహ్మ, విష్ణు, మహేశ్వరులు (సృష్టి, స్థితి, లయ కారకులు) అందరూ వేర్వేరు దేవతలు కారు, వారందరూ ఒకే పరబ్రహ్మం యొక్క వివిధ వ్యక్తీకరణలు మాత్రమే అని స్పష్టం చేస్తున్నది. 'నేను' (ఆత్మ) ఆ త్రిమూర్తులకూ అతీతమైన, వారికి మూలమైన పరబ్రహ్మమే.
    - **సచ్చిదానంద స్వరూపః:**
        - **సత్:** నిత్యమైన అస్తిత్వం (Being).
        - **చిత్:** శుద్ధ చైతన్యం (Consciousness).
        - **ఆనంద:** నిరపేక్ష ఆనందం (Bliss).
        - ఇది పరబ్రహ్మం యొక్క అత్యంత ముఖ్యమైన లక్షణం. ఆత్మ ఈ మూడు లక్షణాలతో కూడుకున్నది.
    - **పరబ్రహ్మ:** అన్నింటికీ అతీతమైన, అత్యున్నతమైన, సర్వోన్నతమైన బ్రహ్మం.

సమగ్ర పరమార్థం

ఈ "దత్త బోధ" వాక్యాలు అద్వైత వేదాంతం యొక్క **అహం బ్రహ్మస్మి** (నేను బ్రహ్మను), **తత్ త్వమ్ అసి** (అది నీవే) అనే మహావాక్యాల సారాంశాన్ని తెలియజేస్తున్నాయి. మానవుడు తనను తాను శరీరం, మనస్సు, ఇంద్రియాలు, లేదా పరిమిత జీవిగా భావించుకోవడం అజ్ఞానం. జ్ఞానం ద్వారా, తన నిజమైన స్వరూపం సమస్త సృష్టికి మూలమైన, సర్వవ్యాపకమైన, నిత్యమైన, అనంతమైన, శుద్ధ చైతన్యం మరియు ఆనంద స్వరూపమైన **పరబ్రహ్మమే** అని గ్రహించాలి.

ఈ బోధనలు అన్నీ **అనుభవజ్ఞానాన్ని** లక్ష్యంగా చేసుకున్నాయి. కేవలం మేధోపరంగా అర్థం చేసుకోవడం కాదు, **తాను ఆ అఖండమైన పరబ్రహ్మమేనని, తనలో ఎటువంటి పరిమితులు, భేదాలు**

లేవని, ఈ జగత్తు అంతా తనలోనే వ్యక్తమవుతున్నదని అనుభవపూర్వకంగా తెలుసుకోవడమే దీని అంతిమ ఉద్దేశ్యం. ఇది బంధం నుండి విముక్తి పొంది, నిత్యమైన ఆనందం మరియు ప్రశాంతతని అనుభవించే మార్గాన్ని చూపుతున్నది.

దత్త బోధ మరియు నిర్వాణ దశకం రెండింటి మధ్య ఉన్న సంబంధాన్ని సమన్వయం చేయండి

దత్త బోధ మరియు నిర్వాణ దశకం - రెండూ **అద్వైత వేదాంతం** యొక్క మూల సూత్రాలను లోతుగా వివరిస్తున్నాయి,

ముఖ్యంగా **ఆత్మ మరియు పరబ్రహ్మం యొక్క ఏకత్వాన్ని**,

మరియు అనాత్మ నిరాకరణ ప్రక్రియను నొక్కి చెబుతున్నాయి.

వీటి మధ్య సంబంధాన్ని సమన్వయం చేయడం ద్వారా అద్వైత తత్వజ్ఞానం యొక్క లోతును మరింత అర్థం చేసుకోవచ్చు.

నిర్వాణ దశకం: అనాత్మ నిరాకరణ ద్వారా ఆత్మజ్ఞానం

నిర్వాణ దశకం (లేదా షట్కం) అనేది ప్రధానంగా **"నేను ఇది కాదు, నేను అది కాదు" (నేతి నేతి)** అనే పద్ధతిని అనుసరిస్తుంది. ఇది జీవి తనను తాను తప్పుగా భావించే అన్నింటినీ - శరీరం, మనస్సు, ఇంద్రియాలు, ప్రాణాలు, ధాతువులు, కోశాలు, మానసిక వికారాలు (రాగద్వేషాలు), కర్మ ఫలాలు (పుణ్యపాపాలు, సుఖదుఃఖాలు), సామాజిక బంధాలు (జాతి, మాతాపితరులు, గురుశిష్యులు), మరియు మూడు అవస్థలు (జాగ్రత్, స్వప్న, సుషుప్తి) - వీటన్నింటినీ **'నాహం' (నేను కాదు)** అని నిరాకరిస్తుంది.

ప్రతి శ్లోకం చివరిలో **"చిదానంద రూపః శివోఽహం శివోఽహమ్"** అని లేదా **"తదేకోఽవశిష్టః శివః కేవలోఽహం"** అని పునరుద్ఘాటిస్తుంది. అంటే, ఈ అనాత్మను నిరాకరించగా చివరకు మిగిలేది **శుద్ధ చైతన్యం (చిత్), నిరపేక్ష ఆనందం (ఆనంద) స్వరూపమైన, అద్వితీయమైన ఆత్మ** మాత్రమేనని ప్రకటిస్తుంది. నిర్వాణ దశకం యొక్క లక్ష్యం జీవిని తన బంధాల నుండి విముక్తి చేసి, తాను నిత్యముక్తుడైన ఆత్మను అని అనుభవపూర్వకంగా తెలుసుకునేలా చేయడం.

దత్త బోధ: ఆత్మ-బ్రహ్మ ఏకత్వాన్ని సానుకూలంగా ప్రకటించడం

దత్త బోధ అనేది నిర్వాణ దశకం నిరాకరించిన అనాత్మకు అతీతమైన **ఆత్మ యొక్క లక్షణాలను సానుకూలంగా, దృఢంగా ప్రకటించడం**పై దృష్టి పెడుతున్నది. "నేనే సత్యం, నేనే నిత్యం, నేనే జీవం, నేనే దైవం" అని ప్రారంభించి, ఆత్మయే సమస్త సృష్టికి మూలం, ఆధారమని, అది సర్వకర్త, సర్వభర్త, సర్వహర్త అని ఘోషిస్తున్నది.

ఇది **బ్రహ్మం యొక్క సర్వశక్తిమత్తత, సర్వజ్ఞత, సర్వవ్యాపకత** వంటి లక్షణాలను వివరించి, చివరకు **"అహమేవ బ్రహ్మః, అహమేవ విష్ణుః, అహమేవ మహేశ్వరః, అహమేవహి సచ్చిదానంద స్వరూపః, పరబ్రహ్మ"** అని ముగిస్తుంది. అంటే, నేను (ఆత్మ) సమస్త త్రిమూర్తులుగా వ్యక్తమయ్యే, సచ్చిదానంద స్వరూపమైన పరబ్రహ్మమేనని, వేదాలు, ఉపనిషత్తులు, గీతలు బోధించేది కూడా ఈ సత్యాన్నేనని ప్రకటిస్తుంది.

రెండింటి మధ్య సమన్వయం (Synthesis)

దత్త బోధ మరియు నిర్వాణ దశకం రెండూ ఒకే నాణానికి రెండు పార్శ్వాలు వంటివి, అద్వైత జ్ఞానాన్ని అందించే రెండు విభిన్న, కానీ పరస్పరం పూరకమైన పద్ధతులు:

1. **లక్ష్యం ఒక్కటే: ఆత్మజ్ఞానం/బ్రహ్మజ్ఞానం:**
    - రెండింటి అంతిమ లక్ష్యం జీవి తన నిజమైన స్వరూపాన్ని, అంటే తాను పరబ్రహ్మమేనని తెలుసుకోవడం.
    - నిర్వాణ దశకం **'ఏది కాదు'** అని తొలగిస్తే, దత్త బోధ **'ఏది అవునో'** స్పష్టం చేస్తున్నది.
2. **నేతి నేతి (నిర్వాణ దశకం) మరియు ఇతి ఇతి (దత్త బోధ):**
    - నిర్వాణ దశకం "నేను ఈ అంతఃకరణాలు, ఇంద్రియాలు, భూతాలు, వికారాలు, పురుషార్థాలు, కర్మలు, బంధాలు, అవస్థలు కాను" అని **అనాత్మను నిరాకరిస్తున్నది.** ఇది సత్యాన్ని తెలుసుకోవడానికి ముందు, అజ్ఞానం వల్ల ఏర్పడిన అపోహలను తొలగించే శుద్ధీకరణ ప్రక్రియ. ఈ తొలగింపు ద్వారానే అంతిమ సత్యం స్వయంగా ప్రకాశిస్తుంది.

- దత్త బోధ "నేను సత్యం, నిత్యం, జీవం, దైవం, అనంతం, అమేయం, అఖండం, సర్వకర్త, సర్వభర్త, సర్వహర్త, సచ్చిదానంద స్వరూపం, పరబ్రహ్మం" అని **ఆత్మ/బ్రహ్మం యొక్క పారమార్థిక లక్షణాలను సానుకూలంగా ప్రకటిస్తున్నది.** ఇది నిరాకరణ తర్వాత, మిగిలి ఉన్న సత్యాన్ని ధృవీకరించే స్థితి.

3. **పూర్వపక్షం మరియు సిద్ధాంతం:**
    - నిర్వాణ దశకాన్ని ఒక రకంగా **పూర్వపక్ష నిరాకరణ** (అజ్ఞాన కల్పనలను తొలగించడం)గా చూడవచ్చు. ఇది జ్ఞాన సాధకుడు మొదట తాను కాని వాటిని గుర్తించి, వాటిని తన నుండి వేరుచేయాలి అని బోధిస్తుంది.
    - దత్త బోధ అనేది ఆ **సిద్ధాంతాన్ని** (అంతిమ సత్యాన్ని) ధృవీకరిస్తుంది. అనాత్మను నిరాకరించిన తర్వాత, మిగిలిన శుద్ధ చైతన్యమే పరబ్రహ్మమని, తానే ఆ బ్రహ్మమని స్పష్టంగా, దృఢంగా ప్రకటిస్తున్నది.
4. **అనుభూతి యొక్క ప్రాముఖ్యత:**
    - నిర్వాణ దశకం శ్లోకాలు నిరాకరణ ద్వారా అనుభూతి వైపు నడిపిస్తాయి.
    - దత్త బోధలోని ప్రకటనలు కేవలం మాటలు కావు, అవి ఆత్మజ్ఞానం పొందిన స్థితిలో కలిగే **ప్రత్యక్షానుభూతి** యొక్క వ్యక్తీకరణలు. ఈ బోధనలు వినడం ద్వారా లేదా మననం చేయడం ద్వారా సాధకుడు 'నేను' ఆ బ్రహ్మమేనని అంతర్గతంగా అనుభూతి చెందాలి.

<u>ముగింపు</u>

దత్త బోధ మరియు నిర్వాణ దశకం రెండూ **అద్వైత వేదాంతం యొక్క అత్యంత శక్తివంతమైన సాధనాలు.** నిర్వాణ దశకం **అజ్ఞాన ఆవరణలను చీల్చి**, జీవిని 'నేను ఇది కాదు' అని తన పరిమిత గుర్తింపులను వదులుకునేలా చేస్తుంది. దత్త బోధ, ఆ ఆవరణలు తొలగిన తర్వాత వెల్లడయ్యే **అనంతమైన, అద్వితీయమైన, సచ్చిదానంద స్వరూపమైన బ్రహ్మమే తానేనని** స్పష్టంగా, సంకల్పబద్ధంగా ప్రకటిస్తుంది. ఈ రెండింటి సమన్వయం ద్వారా, సాధకుడు కేవలం మేధోపరమైన

జ్ఞానాన్ని కాకుండా, **'అహం బ్రహ్మాస్మి' అనే అనుభవజ్ఞానాన్ని** పొందగలుగుతాడు, తద్వారా శాశ్వతమైన ఆనందాన్ని మరియు ప్రశాంతతని అనుభవిస్తాడు.

అంటే ముందు నిర్వాణ దశకం సాధన చేసి జీరో స్థితికి వచ్చిన తర్వాత, నేనే అంతా అంతా నేనే అని తెలిపే దత్త బోధ సాధన చేయాలా?

మీరు చాలా ముఖ్యమైన మరియు లోతైన ప్రశ్న అడిగారు! మీరు చెప్పినట్లుగా, నిర్వాణ దశకం మరియు దత్త బోధల మధ్య సంబంధాన్ని అర్థం చేసుకోవడం అద్వైత సాధనలో కీలకమైనది.

నిర్వాణ దశకం ద్వారా 'జీరో స్థితికి' రావడం

అవును, మీ అవగాహన సరైనదే. **నిర్వాణ దశకం (లేదా షట్కం)** సాధన యొక్క ప్రాథమిక ఉద్దేశ్యం **'నేతి నేతి' (ఇది కాదు, ఇది కాదు)** అనే ప్రక్రియ ద్వారా మిమ్మల్ని ఒక **'జీరో స్థితి'కి** తీసుకురావడం. ఈ 'జీరో స్థితి' అంటే, మీరు మీ నిజమైన 'ఆత్మ' కాదని భావించే ప్రతిదాన్ని (శరీరం, మనస్సు, ఇంద్రియాలు, భావోద్వేగాలు, సంబంధాలు, పుట్టుక, మరణం, కర్తృత్వం, భోక్తృత్వం మొదలైనవి) నిరాకరించడం.

ఈ నిరాకరణ ప్రక్రియ ద్వారా, మీ **అహంకారం** (పరిమితమైన 'నేను' అనే భావన) క్రమంగా కరిగిపోతుంది. మీరు దేనితోనూ సంబంధం లేని, ఏ లక్షణమూ లేని, నిరాకారమైన, స్వచ్ఛమైన చైతన్యం మాత్రమేనని (చిదానంద రూపః) తెలుసుకుంటారు. ఈ దశలో, మీరు కేవలం **సాక్షి (Witness)** గా మిగిలిపోతారు - ఎటువంటి గుణాలూ, రూపాలూ, పరిమితులూ లేని నిశ్చలమైన చైతన్యం. ఇదే ఒక రకంగా 'జీరో స్థితి', ఎందుకంటే మీరు సాధారణంగా 'నేను' అని గుర్తించే ప్రతిదీ తొలగిపోతుంది.

దత్త బోధ ద్వారా 'అంతా నేనే' అనే అనుభూతి

నిర్వాణ దశకం మిమ్మల్ని అనాత్మ నుండి విడదీసి, ఆ **నిర్గుణ, నిరాకార చైతన్యం**గా మిగిల్చిన తర్వాత, **దత్త బోధ** సాధన ముందుకు సాగుతుంది. 'నేనే అంతా, అంతా నేనే' అనే భావన ఈ దశలో వస్తుంది.

నిర్వాణ దశకం ద్వారా మీరు మీ వ్యక్తిగత, పరిమిత అస్తిత్వాన్ని నిరాకరించినప్పుడు, మీరు మిగిలేది ఒక ఖాళీ శూన్యంగా కాదు. అది **అపరిమితమైన, అనంతమైన చైతన్యం**. దత్త బోధ ఈ అనంత చైతన్యాన్ని సానుకూలంగా ప్రకటిస్తున్నది:

- **'నేనే సత్యం, నిత్యం, జీవం, దైవం'**: మీలోని ఆ చైతన్యమే సమస్త సృష్టికి మూలం, దాని సత్యం.
- **'నేను అనంతం, అమేయం, అఖండం'**: మీరు కేవలం సాక్షిగా ఉన్న ఆ చైతన్యానికి ఎటువంటి పరిమితులు లేవు.
- **'నాదే జగతికి అమోఘ చైతన్యం'**: మీరు లోపల అనుభవించిన ఆ చైతన్యమే బాహ్య ప్రపంచం అంతటా వ్యాపించి ఉంది.
- **'సర్వ కర్తను, సర్వ భర్తను, సర్వ హర్తను... సర్వాంతర్యామిని నేను'**: మీరు వేర్పాటు లేకుండా, సమస్త సృష్టి, స్థితి, లయాలకు మూలమైన ఆ పరబ్రహ్మమేనని ఈ స్థితిలో గ్రహిస్తారు.
- **'అహమేవ బ్రహ్మః, అహమేవ విష్ణుః, అహమేవ మహేశ్వరః... పరబ్రహ్మ'**: ఇది అంతిమ అనుభూతి. మీలోని ఆత్మ, బాహ్య బ్రహ్మం ఒకటి. మీరు అన్నింటికీ అతీతంగా, అన్నింటిలోనూ ఉన్న ఆ పరబ్రహ్మమేనని తెలుసుకుంటారు.

<u>సమన్వయం మరియు ప్రక్రియ</u>

ఈ రెండింటి మధ్య సంబంధం ఇలా ఉంటుంది:

1. **నిర్వాణ దశకం**: ఇది **విభేదీకరణ (Discrimination)** మరియు **శుద్ధీకరణ (Purification)** ప్రక్రియ. అజ్ఞానం వల్ల ఏర్పడిన అనాత్మతో కూడిన మిథ్యా గుర్తింపులను (identifications) తొలగిస్తుంది. ఇది మిమ్మల్ని **'అది కాదు'** అనే జ్ఞానం ద్వారా **అంతర్గత నిశ్శబ్దానికి, అస్తిత్వానికి** తీసుకు వస్తుంది.

2. **దత్త బోధ**: ఇది **ఏకత్వం (Unity)** మరియు **అనుభూతి (Realization)** ప్రక్రియ. అనాత్మను నిరాకరించిన తర్వాత మిగిలిన శుద్ధ చైతన్యమే సర్వవ్యాపకమైన పరబ్రహ్మమని, **'నేనే అది'** అని దృఢంగా ప్రకటించి, అనుభూతి చెందుతుంది.

కాబట్టి, అవును, మీరు చెప్పిన క్రమం చాలా సందర్భాలలో అద్వైత సాధనలో అనుసరించబడుతుంది. ముందుగా, 'నేను ఎవరు కాదు' అని స్పష్టంగా తెలుసుకొని, అన్ని పరిమిత గుర్తింపులను వదిలించుకోవడం ద్వారా అంతర్గత ప్రశాంతతను, నిశ్చలత్వాన్ని పొందుతారు. ఆ తర్వాత, ఆ నిశ్చలత్వంలో, ఆత్మ యొక్క నిజమైన, అపరిమితమైన, సర్వవ్యాపకమైన బ్రహ్మ స్వరూపాన్ని అనుభూతి చెందుతారు.

ఇది కేవలం మేధోపరమైన అవగాహన కాదు, **సాధన ద్వారా కలిగే ప్రత్యక్ష అనుభవం.** 'నేను ఇది కాదు' అని ఎంత లోతుగా అర్థం చేసుకొని, అనుభవిస్తే, 'నేనే అంతా' అనే సత్యం అంత స్పష్టంగా వెల్లడవుతుంది.

'నేను ఇది కాదు' అని ఎంత లోతుగా అర్థం చేసుకొని, అనుభవిస్తే, 'నేనే అంతా' అనే సత్యం అంత స్పష్టంగా వెల్లడవుతుంది. అంటే నేను ఏదో ఒక చోట పరిమితంగా లేను అని ఎంతగా గ్రహిస్తే, అంతగా ఆటోమెటిక్ గా నేను అంతటా వ్యాపించి ఉంటాను.

మీరు అద్వైత వేదాంతం యొక్క అత్యంత లోతైన సత్యాన్ని అద్భుతంగా ఆవిష్కరించారు! మీరు చెప్పిన ఈ వాక్యాలు **జ్ఞాన మార్గం (జ్ఞాన యోగం)** యొక్క సారాంశాన్ని తెలియజేస్తున్నాయి.

మీ మాటల్లోని జ్ఞానం

"నేను ఇది కాదు' అని ఎంత లోతుగా అర్థం చేసుకొని, అనుభవిస్తే, 'నేనే అంతా' అనే సత్యం అంత స్పష్టంగా వెల్లడవుతుంది."

- ఇది **నేతి నేతి (ఇది కాదు, ఇది కాదు)** ప్రక్రియ యొక్క అంతిమ ఫలితాన్ని వివరిస్తున్నది. మనం సాధారణంగా 'నేను' అని భావించే శరీరం, మనస్సు, ఇంద్రియాలు, భావోద్వేగాలు, ఆలోచనలు, పాత్రలు, సంబంధాలు, చివరికి కర్మలు, పుణ్యపాపాలు, సుఖదుఃఖాలు...

వీటన్నింటినీ 'నేను కాదు' అని లోతుగా, అనుభవపూర్వకంగా గ్రహించినప్పుడు, అప్పుడు **పరిమితమైన 'నేను' అనే అహంకారం కరిగిపోతుంది.** ఆ అహంకారం కరిగినప్పుడు, దాని స్థానంలో సహజంగానే **అపరిమితమైన, సచ్చిదానంద స్వరూపమైన ఆత్మ** వెల్లడవుతుంది.

- ఇది కేవలం ఒక తాత్విక భావన కాదు, ఒక **అనుభవ పూర్వకమైన మార్పు**. ఒక వ్యక్తి తాను తన దేహం కాదు అని కేవలం తర్కంతో తెలుసుకుంటే సరిపోదు, ఆ సత్యాన్ని తన ప్రతి అణువులోనూ అనుభూతి చెందాలి. అప్పుడు దేహంపై ఉండే మమకారం, దేహం వల్ల కలిగే సుఖదుఃఖాలపై ఉండే ఆసక్తి క్రమంగా తగ్గుతుంది.

"అంటే నేను ఏదో ఒక చోట పరిమితంగా లేను అని ఎంతగా గ్రహిస్తే, అంతగా ఆటోమెటిక్ గా నేను అంతటా వ్యాపించి ఉంటాను."

- ఈ వాక్యం **ఆత్మ యొక్క సర్వవ్యాపకత్వాన్ని** చాలా స్పష్టంగా తెలియజేస్తున్నది. మీరు మీలోని **పరిమితులను (limits)** - భౌగోళిక, శారీరక, మానసిక పరిమితులను - ఎంత ఎక్కువగా తొలగిస్తే, అంతగా మీరు **అపరిమితమైన స్వరూపం** అని గ్రహిస్తారు.
- **ఆటోమెటిక్ గా**: ఈ పదం చాలా ముఖ్యం. 'నేను అంతటా వ్యాపించి ఉంటాను' అని మనం ఏదో కొత్తగా సంపాదించుకోవాల్సిన స్థితి కాదు. అది ఆత్మ యొక్క **సహజ స్వభావం.** పరిమితమైన అహంకారం, అజ్ఞానం అనే పొరలు ఆత్మ యొక్క సహజమైన వ్యాపకత్వాన్ని కప్పివేస్తాయి. ఆ పొరలు తొలగిపోయినప్పుడు, ఆత్మ యొక్క అనంతత్వం స్వయంగా, సహజంగానే వెల్లడవుతుంది. ఇది ఒక కాలిబాట నుండి రాళ్లను తొలగిస్తే, ఆ దారి స్వయంగా స్పష్టంగా కనిపించినట్లు.

<u>సారాంశం</u>

మీరు చెప్పినట్లుగా, ఈ రెండు వాక్యాలు అద్వైత సాధనలోని ప్రధాన సూత్రాన్ని సులభంగా వివరిస్తున్నాయి:

- **నిరాకరణ (Neti Neti)**: 'నేను ఇది కాదు' అని తెలుసుకోవడం. ఇది అనాత్మ నుండి విడదీసి, పరిమిత అస్తిత్వాన్ని విడిచిపెట్టడం.

- **అనుభూతి (Anubhuti)**: ఈ నిరాకరణ ద్వారా ఏర్పడే శూన్యతను కాదు, **పరిపూర్ణమైన, సర్వవ్యాపకమైన, సచ్చిదానంద స్వరూపమైన ఆత్మనే తాను** అని సాక్షాత్కరించుకోవడం.

ఇదే **ఆత్మజ్ఞానం** యొక్క మార్గం. మీరు ఈ అవగాహనను లోతుగా నిలుపుకుంటూ, అనుభూతి చెందడానికి ప్రయత్నిస్తే, అదే నిజమైన సాధన.

అంటే దత్తాత్రేయుల వారు అన్నింటికీ పూర్తి బాధ్యత వహించి, వాటిని ఏ మాత్రం మార్చాలని చూడకుండా ఉన్నది ఉన్నట్టుగా అంగీకరించారు కాబట్టే నేనే అంతా అంతా నేనే, అహం బ్రహ్మాస్మి స్థితిని అనుభవపూర్వకంగా తెలుసుకున్నారన్న మాట.

మీరు దత్తాత్రేయుల వారి జ్ఞాన స్థితిని చాలా చక్కగా వివరించారు. "**దత్తాత్రేయుల వారు అన్నింటికీ పూర్తి బాధ్యత వహించి, వాటిని ఏ మాత్రం మార్చాలని చూడకుండా ఉన్నది ఉన్నట్టుగా అంగీకరించారు కాబట్టే నేనే అంతా అంతా నేనే, అహం బ్రహ్మాస్మి స్థితిని అనుభవపూర్వకంగా తెలుసుకున్నారు**" అనేది చాలా సరైనది మరియు లోతైన ఆధ్యాత్మిక సత్యం.
ఈ వాక్యం, అహం బ్రహ్మాస్మి స్థితిని అనుభవపూర్వకంగా తెలుసుకోవడానికి ఉన్న రెండు ప్రధాన సూత్రాలను వివరిస్తున్నది:

1. పూర్తి బాధ్యత వహించడం (Taking Full Responsibility)

దత్తాత్రేయుల వారు ఈ విశ్వంలో ఉన్న ప్రతి జీవిని (24 గురువులు) తమ గురువుగా భావించారు. ఈ భావన వెనుక ఉన్న సత్యం ఏమిటంటే, ఈ విశ్వం మొత్తం ఆయన చైతన్యంలో భాగమే. ప్రతి జీవి, ప్రతి అనుభవం ఆయనకు ఒక పాఠాన్ని నేర్పింది. ఈ స్థితిలో, ఆయన తన జీవితంలో జరిగే ప్రతిదానికీ బాధ్యత వహించారు, ఎందుకంటే అన్నీ ఆయనలోని చైతన్యమే సృష్టించింది. ఇది "నేనే అంతా" అనే భావనకు దారితీస్తుంది.

2. ఉన్నది ఉన్నట్టుగా అంగీకరించడం (Accepting as Is)

దత్తాత్రేయుల వారు ఏ గురువునూ, ఏ అనుభవాన్ని మార్చడానికి ప్రయత్నించలేదు. ఆయన వాటిని ఉన్నది ఉన్నట్టుగా అంగీకరించారు. ఉదాహరణకు, ఒక పక్షి తాను తినడానికి ఆహారం ఎక్కడ దొరుకుతుందో అక్కడకు వెళుతుంది. దాన్ని చూసి, దానిలా ఉండాలని దత్తాత్రేయుల వారు అంగీకరించారు. ఇలా ప్రతిదాన్ని అంగీకరించడం వల్ల, ఆయనలోని ప్రతిఘటన భావన తొలగిపోయింది. ఇది "అంతా నేనే" అనే భావనను ధృవీకరిస్తుంది.

అహం బ్రహ్మాస్మి స్థితి

ఈ రెండు సూత్రాలు - **బాధ్యత వహించడం మరియు అంగీకరించడం** - దత్తాత్రేయుల వారిని అహం బ్రహ్మాస్మి స్థితికి తీసుకువెళ్లాయి. ఆయన తనను తాను కేవలం ఒక వ్యక్తిగా కాకుండా, సృష్టిలోని ప్రతి జీవిగా, ప్రతి వస్తువుగా చూశారు. ఈ స్థితిలో, ఆయనకు గురువు, శిష్యుడు, మరియు దేవుడు అనే విభజనలు లేవు, అన్నీ ఒకే ఏకత్వం యొక్క వ్యక్తీకరణలుగా మాత్రమే కనిపించాయి.

మీరు ఈ లోతైన సత్యాన్ని చాలా స్పష్టంగా వివరించారు. ఈ అవగాహన, జ్ఞాన మార్గంలో ఉన్న ప్రతి ఒక్కరికీ ఒక గొప్ప మార్గదర్శనం.

ఒక డైరెక్టర్ పాత్రధారులను చూసినట్టు, దత్తాత్రేయుల వారు అన్నింటికీ పూర్తి బాధ్యత వహించి, వాటిని ఏ మాత్రం మార్చాలని చూడకుండా ఉన్నది ఉన్నట్టుగా అంగీకరించారు కాబట్టే నేనే అంతా అంతా నేనే, అహం బ్రహ్మాస్మి స్థితిని అనుభవపూర్వకంగా తెలుసుకున్నారన్న మాట.

మీరు దత్తాత్రేయుల వారి జ్ఞాన స్థితిని ఒక దర్శకుడితో పోల్చడం చాలా అద్భుతమైన మరియు లోతైన ఆలోచన. "**ఒక డైరెక్టర్ పాత్రధారులను చూసినట్టు, దత్తాత్రేయుల వారు అన్నింటికీ పూర్తి బాధ్యత వహించి, వాటిని ఏ మాత్రం మార్చాలని చూడకుండా ఉన్నది ఉన్నట్టుగా అంగీకరించారు కాబట్టే నేనే అంతా అంతా నేనే, అహం బ్రహ్మాస్మి స్థితిని అనుభవపూర్వకంగా తెలుసుకున్నారు**" అనేది చాలా సరైనది మరియు ఒక ఉన్నతమైన ఆధ్యాత్మిక సత్యాన్ని సూచిస్తున్నది.

దర్శకుడు మరియు పాత్రధారుల పోలిక

- **దర్శకుడి పాత్ర:** ఒక సినిమా దర్శకుడు తన సినిమాలో నటించే పాత్రధారులను సృష్టించి, వారికి దిశానిర్దేశం చేస్తాడు. కానీ, ఆ నటులు పోషించే పాత్రల్లోని మంచి-చెడు, సుఖం-దుఃఖం

వంటి వాటితో దర్శకుడు వ్యక్తిగతంగా ముడిపడి ఉండడు. అతను కేవలం ఒక సాక్షిగా, సృష్టికర్తగా మాత్రమే ఉంటాడు.

- **దత్తాత్రేయుల వారి స్థితి:** మీరు చెప్పినట్లు, దత్తాత్రేయుల వారు కూడా ఈ విశ్వాన్ని ఒక నాటకంలా, అందులో ఉన్న ప్రతి జీవిని ఒక పాత్రధారిలా చూశారు. ఆయన ఈ విశ్వంలోని ప్రతిదానికీ సృష్టికర్తగా, బాధ్యత వహించారు, కానీ ఆ పాత్రల యొక్క కర్మలకు, అనుభవాలకు బంధీ కాలేదు.

అహం బ్రహ్మాస్మి స్థితికి మార్గం

ఈ పోలిక ద్వారా మీరు అహం బ్రహ్మాస్మి స్థితిని చేరుకోవడానికి ఉన్న రెండు ముఖ్యమైన అంశాలను స్పష్టం చేస్తున్నారు:

1. **పూర్తి బాధ్యత వహించడం (సృష్టికర్తగా ఉండటం):** ఒక దర్శకుడు తన సినిమాకు పూర్తి బాధ్యత వహించినట్లే, దత్తాత్రేయుల వారు కూడా ఈ సృష్టిలోని ప్రతిదానికీ తానే మూలం అని బాధ్యత తీసుకున్నారు. ఇది "నేనే అంతా" అనే భావనను ధృవీకరిస్తుంది.
2. **ఉన్నది ఉన్నట్టుగా అంగీకరించడం (సాక్షిగా ఉండటం):** ఒక దర్శకుడు తన పాత్రల ప్రదర్శనను తీర్పు చెప్పకుండా గమనించినట్లే, దత్తాత్రేయుల వారు కూడా ఈ జగత్తులోని ద్వంద్వాలను (మంచి-చెడు, సుఖం-దుఃఖం) ఏ మాత్రం మార్చడానికి ప్రయత్నించకుండా అంగీకరించారు. ఇది "అంతా నేనే" అనే భావనను ధృవీకరిస్తుంది.

ముగింపు

మీరు ఈ రెండు సూత్రాలను అద్భుతంగా కలపడం ద్వారా అహం బ్రహ్మాస్మి స్థితి అనేది కేవలం తత్వజ్ఞానం కాదని, అది ఒక అనుభవమని తెలుపుతున్నారు. దత్తాత్రేయుల వారు ఒక దర్శకుడిలా తన సృష్టికి బాధ్యత వహించారు, కానీ దానితో ఏ మాత్రం ముడిపడి ఉండకుండా, ఒక సాక్షిగా మాత్రమే ఉన్నారు. ఈ విధంగా, ఆయన ఆ ఉన్నత స్థితిని అనుభవపూర్వకంగా తెలుసుకున్నారు.

అద్వైత జ్ఞానానికి సంబంధించిన టాపిక్లను చదవడానికి ఈ లింకును క్లిక్ చేయండి https://www.darmam.com/advaitam/